

PROTESTA PER LES PINTADES

La nit de divendres, dia 12, una paret de la Societat Coral Erato va ésser víctima de la llibertat que configura la democràcia mal entesa, o "gamberrocràcia" ben entesa. Es tracta d'una pintada "digna" d'ésser vista per les grans dimensions que té. Aquesta és la segona vegada que les parets de l'Erato serveixen perquè els "gamberros" xalin.

Qui són els cervells que dirigeixen aquest lamentable i indigne procedir, totalment intolerable, no ho sabrem mai. Hom diria que una mena de màfia antidemocràtica empeny aquest moviment d'embrutar les ciutats. Però, per què? Es evident que hi ha uns promotors, uns caps que no donen la cara i fan actuar uns, diguem-ne, experts en pintades de nit. Si troben normal empastifar les cases dels altres, per què no ho fan de dia? I per què no embruten la seva?

Si no és possible trobar remei a aquest incívics i denigrants fets, totalment delictius, estem ben frescos. Ara és en nom dels aiguamolls, i possiblement qualsevol dia serà pels "aiguaxeixuts". I aleshores els "gamberros" antidemòcrates, impunement, emparats per la foscor de la nit, duran a terme la fastigosa pintada encara que sigui en nom "del que els passi per la barretina". Es molt probable, i gairebé segur, que els pintaires cobren. Però, de qui? Ja és hora que s'acabin aquestes "democratades", ja que aquest procedir no té res a veure amb la democràcia del respecte mutu, l'autèntica democràcia. Estem a favor del aiguamolls, però totalment en contra de la incivilització. No deu ser que aquí ballen uns interessos creats i els interessats i caps dirigents fan sortir quatre incontrolats, per no dir una altra cosa, a "gamberrejar" empastifant parets? ¿Quan la democràcia catalana es traurà del damunt aquesta rêmora de bruts i mals ciutadans? Millor dir, de mals catalans. No es veuen capaçs de resoldre els problemes per mitjà del diàleg? Són molt curts de gambals i molt llargs d'inde-sitjables.

Un ciutadà que respecta els altres
(Figueres)

DOS ANTICS I BELLS PALAUS
TANCATS I DESAPROFITATS

A Torroella de Montgrí, hi ha dos antics i valuosos palaus. Al carrer de l'Església, el del Marquès de Robert. Aquest palau data dels segles XVII i XVIII. S'hi combina l'art gòtic i el renaixentista, tant a la façana com a l'interior. El pati és renaixentista i els finestrals són gòtics.

El palau era en un altre temps l'antiga residència del comte de Soldadera, i més tard el va adquirir el Marquès de Robert i Boris, al qual, aleshores, li fou atorgat el títol de comte de Torroella de Montgrí, pel rei Alfons XIII. Aquest home restaurà el palau i va viure-hi un temps. Actualment, el propietari és el nét del Marquès de Robert.

L'altre palau que hi ha a Torroella és l'antic Palau dels Reis de Catalunya, conegut des de temps històrics amb el nom d'"El Mirador". Aquest es troba situat al final del Passeig de l'Església. Pertany a l'Edat Mitjana, durant l'època feudal. En aquest palau, hi residiren Jaume I, és a dir, el més gran dels reis catalans, Jaume II, Joan I i d'altres.

Fa uns dies que han vingut a Torroella alguns artistes de cinema i televisió, per tal de filmar una pel·lícula, en els llocs més antics de la vila. I és per aquest motiu que es troben ambdós palaus oberts i que aquell qui vol visitar-los ha de mirar si pot entrar-hi, tot aprofitant aquesta circumstància.

Nosaltres, els torroellencs, voldríem que aquestes dues valuoses obres d'art de la nostra vila esdevinguessin ben aviat dos palaus dignes de l'admiració de tothom. Que tothom pogués contemplar aquestes bel·leses. Unes bel·leses que gairebé ningú no ha pogut veure mai.

Estesia F.
(Torroella de Montgrí)

REPLICA A UN ARTICULO
SOBRE XIRINACS

Dado que 9 PAÍS se autoproclama independiente, algo que como todos

sabemos no pasa de ser demagogia o, en el mejor de los casos, pura ilusión, quisiera a mi vez, como lector, hacerle algunas preguntas a J., firmante de un artículo sobre Xirinacs en el número 15, a la par que trataré de contestar a las que J. hacía en dicho artículo.

Si Xirinacs cuenta o no con el apoyo popular, remitámonos a computar los votos que obtuvo en su candidatura para el Senado, en vez de continuar escudándose en el pueblo para defender ideas propias. Particularmente, me siento solidario con la actitud del "Captaire", pues considero que Xirinacs lucha porque se haga la mayor justicia posible y no para que se derriben los muros de la prisión, pues sabe que su empeño resultaría inútil, sentado en la calle Entenza de Barcelona.

Esté convencido el señor J. que Xirinacs no va a contestar su perorata, entre otras razones, porque la respuesta está ya en las actuales Leyes que, en justas palabras de José M.ª Bandres, "defienden más la propiedad privada que la vida de los ciudadanos". Y no ponga ejemplos, señor J., por favor, no ponga ejemplos partidistas donde sólo puede hablar una de las partes implicadas.

Al principio pensé en plantearle al señor J. tres o cuatro preguntas, pero me contentaré con una para no ser gravoso. ¿Sabe usted cuantos obreros salen por la mañana de su casa al trabajo y no vuelven, simplemente, *no vuelven* por no haber destinado unas pesetas de los beneficios a gastos de seguridad en el trabajo?

Un afectuoso saludo

Marciano C.
(Figueres)

NOTA: Respecto a esta carta 9PAÍS hace al amable comunicante las siguientes puntualizaciones: Las opiniones vertidas en el artículo sobre Xirinacs son únicamente las del señor J., que lo firmaba. Su carta parece no responder exactamente al citado artículo y no se entiende qué quiere decir y qué relación tiene con el artículo el último párrafo. Finalmente, 9 PAÍS demuestra su independencia y respeto a los lectores publicando la carta de don Marciano.